

tale Stat, men, da jeg troer, at det er almindeligt erkjendt, at det er de mindst Gagerede, som meest føle Trykket af Dyrtiden, saa maatte dette efter min Mening forandres saaledes, at de, som ikke have over 400 Rbd., blive frie for at betale Stat. Uagtet paa denne Maade modificeret, troer jeg dog, at Krigsskatten, opkrævet med sit hele Veib, vilde kunne indbringe henved 2 Millioner Rigsbankdaler; men, naar som bemærket, det var tilstrækkeligt, at Staten kom Communerne til Hjælp med $\frac{1}{4}$ Million, vilde jo $\frac{1}{8}$ af det Beløb, som Krigsskatloven udfrey, være tilstrækkelig til at dække Communerens Udgift med det Halve; og jeg mener, at denne ubetydelige Stat, som det saa vilde blive, er for Intet at regne, imod den Betsignelse, som vilde opstaae derved, at der bliver ydet Lindring i det Tryk, som Dyrtiden forarsager, og at Byrden i denne Anledning blev ligeligt fordeelt over hele Landet. De Medlemmer, som have reist Indsigelse herimod, have imidlertid især holdt sig til, at det er Noget, som paa ingen Maade kan sættes igjennem her i Thinget. Ja, det er vel muligt, at det heller ikke gaaer; men jeg har idetmindste anseet det for min Pligt at fremsætte Forslaget, fordi det efter min Overbevisning er den bedste Maade, hvorpaa Dyrtiden kan lindres nogenlunde fyldestgjørende, og hvorved Trykket kan blive ligeligt fordeelt over hele Landet. Skulde her ikke blive nedsat noget Udvalg i denne Sag, hvad jeg iøvrigt for Sagens bedre Drøftelse vilde finde ønskeligt, og hvilket vel ikke kunde forsinke den saameget, da man jo har Exempel paa, at Sager meget hurtigt kunne blive behandlede i et Udvalg, saa skal jeg, dersom Forslaget maatte finde Understøttelse, ved 2den Behandling stille et herpaa udgaaende Endringsforslag. Finder det ingen Understøttelse, men kun Modstand, ja, saa lader jeg Ideen falde. Jeg vil da søge min Tilfredsstillelse deri, at jeg har søgt saavidt, jeg kunde, at paavise den Vej, som man efter min Overbevisning burde gaae, naar Dyrtidens Tryk nogenlunde tilstrækkeligt skulde mildnes og Byrderne i denne Anledning jævnes over det Hele.

Formanden. Inden Discussionen gaaer videre, maa jeg tillade mig at gjøre opmær-

som paa, hvad jeg allerede bemærkede under den forrige Sag, at man ikke kan benytte dette specielle Forslag til at behandle enhver Sag i Almindelighed, som vedrører Dyrtiden; her foreligger kun denne specielle Sag, betragtet i sin Almindelighed, men intet Videre.

Monrad. Det forekommer ogsaa mig, at der er Anledning for Lovgivningen til at gjøre Noget under de stedfindende Forhold. Det er ikke de høie Priser i og for sig, som skulle give Lovgivningen Anledning dertil, men det er dette Spring i Priserne, som frembringer Misforhold; hvis der stadigt var høie Priser, saa var der ingen Tvivl om, at Alting vilde udjævne sig i Forhold dertil, og overensstemmende dermed, men Springet i Kornpriserne kan ikke følges med samme Hurtighed af Dagtleieprisen, og af Prisen paa andre Gjenstande, hvortil kommer, at Aarets Høst er af den Betskaffenhed, at den ikke vil kræve en saa stor Arbeidskraft, som tidligere Aars Høst, og at der allerede paa ikke saa Steder i Landet begynder at spores et vist Overmaal af Arbeidskraft eller med andre Ord en vis Mangel paa Arbejde, der sandsynligviis henad Foråret vil tiltage i en endnu højere Grad. Jal man dommer efter saa Kjendsgjerninger, det indrømmer jeg villigt, og det er ogsaa efter saa Kjendsgjerninger, at jeg fremsætter denne Mening, men jeg troer, at der i Aar er mindre Arbejde paa Landet end ellers. For at bedømme dette Lovudkast, som har mødt saa stor Modstand fra den ærede Indenrigsministers Side, troer jeg, at man ikke alene maa betragte Theorien om Communerens større eller mindre Raadighed. Her er jo Tale om en Lov, som kun skal have Gyldighed for et vist bestemt Tidsrum, og man er derfor opfordret til at tage Hensyn til de Forhold, hvorunder Lovforslaget er kommet frem, og til den Maade, hvorpaa den Myndighed, Lovudkastet indrømmer Communerne, efter al Sandsynlighed vil blive benyttet. Man staaer i denne Henseende ikke berøvet Kjendsgjerninger, der kunde lede til at bedømme den Brug, Communerne vilde gjøre af en saadan Myndighed; thi det er jo ikke mere end 6 a 7 Aar siden, at Communerne gjenemgik en saadan Periode, og efter Alt, hvad der er mig bekjendt, viste